

מעין צבי

יום טסי - כ"ג באייר תשכ"ג
17. 5. 63 - מס. 526

10 שנים למותו של מקס ארליך ז"ל

(דברים בטכס ההנצחה)

במקום זה ניספה לפני 10 שנים חברנו מקס ז"ל. המקרה קרה שעה שהי
בורכו לעבודה בשדות הפלחה. כתמיד חרוץ, מיהר, כדי לגמור את גיבור החציר עוד לפני
רדת החשכה. פה מצא את מותו, בנפול הטרקטור מן הגשר.

מקס, יליד וינא, הגיע בשנת 1939 בתור ילד פליט לאנגליה. בשנת
1943 הצטרף לבית החלוץ בלונדון. שנה לאחר מכן הופצץ בית החלוץ ע"י טיל ר' 2 ומקס
נפצע קשה. בית החלוץ חוסל, ועם אחרים הגיע גם מקס אלינו. הוא החלים מפצעיו, ועד
מהרה חזרה אליו רוחו הטובה ורעננותו. חזר לעבודה, הן בנגרות והן בחקלאות, ואף
לקח חלק פעיל בחיי החברה. תמיד היה עליז ומלא חדות חיים.

כאשר יצאה בשנת 1946 הקבוצה הראשונה ב"עליה ב'", היה מובן שגם
מקס יימנה עם חבריה. בטרם יציאתנו לדרך קבענו, סניפגט במעין צבי לשט המסך
הכסרתנו. אך מקס היה ראשון להגיע למטרה. בדרך השתתף באופן פעיל בעבודה הארגונית
של מחנות ההעפלה בצרפת, ובאוקטובר 46 הפליג באנית המעפילים "לטרון" ארצה. ככולט
הועבר לקפריסין. עד מהרה מצא לו מקס "פתרון" למצב הבלתי-נסבל ששרר שם: הוא
"הסתנן" לתוך קבוצה שבאורח לגלי עלתה ארצה. אך לא איש כמקס ימיר את מחנות קפריסין
במחנה עתלית: בו ביום שעלה ארצה, קפץ על מכונית אספקה, הסתתר בתוך ארגז-תה ---
והגיע לחפשי. וכך נתמזל מזלו להיות ראשון קבוצתנו שהגיע למעין צבי.

נוח לבריות וחביב, לא התקשה להתחבב גם פה על החברים, וכאשר סוף
סוף הגיעו חברי קבוצתנו האחרים, היה להם למורה-דרך ולבר-סמכא בכל שאלות הקבוצה.
ככולנו, עבד בענפי המשק השונים, בבננות, בפטריות, בפלחה - בכל מקום שבו נדרש.

במלחמת השחרור השתתף עם חברים אחרים בתפקידי טמירה טובים בשפיה
ובנת-שלמה. אחרי המלחמה שירת בצה"ל. עט שחרורו אופשר לו לבקר אצל קרוביו שבאנגליה
אשר לא יכול היה להיפרד מעליהם בעת עלייתו ארצה. עקס היה מאושר מאוד, כאילו ניבאו

מעין-צבי
ארכיון-הקבוצה

17-5-67

526 סמ

לבו שזאת ההזדמנות האחרונה לראות את בני מספחתו.

עם שובו חזר לעבודתו היום-יומית, מלא מרץ, עליז - כתמיד.

עד היום הסר בו הגיעתנו הבשורה האיומה.

אצל איש כמקס עטויה הערנות והעליזות להשכיח מלב חבריו את עובד

בדידותו.

במעשה הצנוע של קריאת גשר זה על שמו רוצים אנו להנציח את זכרו

לחבריו, לאלה שלא הכירוהו ולדורות הבאים.

אברהם אשד.

פ ג י ש ת א ח ר ו נ י ה מ כ ב י ה צ ע י ר

ב מ ע י ר ן צ ב י

בשנת שעברה בפגשו אצלנו אחרוני תנועת "המכבי הצעיר" סגרמניה -

עם מלואת 20 שנה להישלחם לגירוש.

בקטר לכנס זה הפנה עורך ה"יומן" טאלות מספר אל אורה, שבטלה על

עצמה את עיקר ארגונו.

ש א ל ה : מי יזם את הפגישה?

ת ט ו ב ה : בפגישות-אקראי רבות הועלה ע"י רבים הרעיון לקיים כנס כזה; שכן החבר

מפוזרים עתה על-פני כל הארץ.

ש א ל ה : מה היו מטרת הפגישה ותוכנה?

ת ט ו ב ה : ראשית-כל כמובן שמחנו מאוד שוב להתראות; היו חברים שכבר 20 שנה לא

נפגשו. ברי, שהשמחה היתה מהולה בעצב, באשר המועד הנו מועד העברת אחרוני תנועתנו

לאוטוריץ. אחרוני "המכבי הצעיר" היו גם אחרוני כל תנועות הנוער החלוציות שהגיעו

לגירוש. בתקופה ההיא היו הקשרים בין כל תנועות הנוער החלוציות בגרמניה הדוקים

ביותר, וחברינו טקלו זמן מה שמא לצאת לגירוש עם חברי תנועות אחרות (הבונים, בח"ש)

שהקדימו אותנו בחודש-חודשיים. בסוף סוכט להתמזין. עתה יודעים אנו, כי הודות להחל

זאת נותרו בחיים חברים אשר ללא ספק היו ניספים, אילו הקדימו לצאת. - מובן, שהעלי

זכרונות מהימים ההם, קראנו מכתבים רבים שהסגנום בצורת "פרטוקופיות" ע"י נתן שור

מכתבים אלה נכתבו ע"י המדריכים, וכאשר אלה נשלחו לגירוש, המשיכו אחרים, וכך נוצ

כעין "שרשרת" חיה שבמשכה זמן רב - עד השחרור. מצאנו בין המכתבים כאלה, שכעת כבר